

gjøre det, at det ifølge den nævnte Lov skal beroe paa ham selv, hvorvidt han vil gjøre det eller ikke, og endelig foreslaaer Lovudkastet, at enhver Ret for ham i saa Henseende skal bortfalde. Man træffer her for det Første paa den Anomali, at naaget det ikke skal være Huusbonden tilladt at indføre noget Skudsmaal i Lyndets Bog, skal denne dog vedblivende kaldes en Skudsmaalsbog; men det er dog beshynderligt, at en Bog hedder en Skudsmaalsbog, naaget man ikke tør indføre noget Skudsmaal deri. Det er ligesaa beshynderligt, som om man vilde kalde en Bog for en Regnskabsbog, naaget man ikke turde indføre noget Regnskab deri, eller om man vilde kalde en Noteringsbog, hvori man vilde anføre Noget, man ikke maatte glemme, en Glemmebog. I Skudsmaalsbogen skal der imidlertid staae, til hvilken Tid Lyndet er kommet til Vedkommende, til hvilken Tid det er gaaet bort, hvorlænge det har tjent, i hvilken Ægenskab o. s. v., og det er vel disse Bestemmelser, som gjøre, at de ærede Forslagsfillere kalde Bogen en Skudsmaalsbog; thi dette er ganske vist i Almindelighed noget af det Væsentligste, en Skudsmaalsbog indeholder. Seer Huusbonden, at Lyndet ofte har stiftet Sted, er dette kun en daarlig Anbefaling for det, hvorimod det er en god Anbefaling, naar Bogen udviser, at Lyndet har tjent længe paa samme Sted, og naar et Lynde leverer en Mand en saadan Bog, hvori der kun staaer, at han eller hun har tjent der og der saa og saa længe, har Huusbonden ikke Andet at rette sig efter; men vil han lade sig nøie dermed? Vil han ikke snarere forlange, at Lyndet skal vise ham Skudsmaal fra de Steder, hvor det tidligere har tjent? Jeg troer det, og Følgen vil da være, at Lyndet maa gaae omkring med en Bunkke løse Papirer, som det maa vise frem paa de Steder, hvor det søger Tjeneste, eller ogsaa vil Huusbonden gaae omkring paa de forskjellige Steder og forhøre sig om Lyndets Forhold. Man veed vel, at hvad der staaer i en Skudsmaalsbog, ikke i og for sig har nogen stor Betydning, idet disse almindelige Udtryk som „tro“, „sikkelig“, „rebelig“ o. s. v. saa at sige kun ere Talemaader, der ere bleve saa staaende, at Huusbonden ikke fæster stor Lid til dem,

hvorimod han maa gaae til de Steder, hvor Lyndet tidligere har tjent, for at faae et nøiagtigere Vidnesbyrd, idet den, der skal tage et nyt Lynde i Tjeneste, vil og maa vide, hvad det er for en Person, han mødtager, og navnlig vil det for yngre Personers Vedkommende være af Betydning rigtigt at vide, hvorledes deres Opførsel tidligere har været. Naar Lovudkastet udkom som Lov i den Form, hvori det foreligger, og det altsaa herefter blev forebudt Huusbonden at indføre noget Vidnesbyrd i Lyndets Skudsmaalsbog, maatte Følgen, som sagt, blive, at Lyndet kom til at løbe omkring med en Mængde løse Sedler. Derfor have vi Erfaring fra Søen, thi saavel unge som ældre Søfolk, der ville have Høre, maae medbringe Vidnesbyrd om deres tidligere Farter; de maae kunne forelægge den Skipper, hos hvem de ville have Høre, Vidnesbyrd om deres Opførsel paa de Skibe, hvor de tidligere have tjent, og Følgen heraf har været, at Søfolk tidligere løb omkring med Kommerne fulde af mere eller mindre smudfige og halvt iturevne Papirer, som de fremviste. Disse Papirers Ægthed kunde man ikke controlere, hvad man derimod kan med Hensyn til de Vidnesbyrd, der staae i en autoriseret Bog, og Justitsministeriet, som fandt, at der burde stee en Forandring i denne Henseende, brugte da den Fremgangsmaade, at det i Søfartsbogen, der dog ikke er nogen Skudsmaalsbog eller en Bog af lignende Slags, men tværtimod en Bog mellem den Søfarende og Staten, lod trykke foroven paa hveranden Side, som forøvrigt er blank — jeg har et Exemplar liggende for mig —: „Her kan indføres Skibsførerens Vidnesbyrd om den Søfarendes Forhold paa Reisen“. Ministeriet har altsaa ikke følt det nødvendigt at gaae til Lovgivningsmagten for der at faae en saadan Forandring indført, og jeg seer heller ikke, at der kunde være Noget iveien derfor; saa liden Betydning har den her foreslaaede Ændring i Loven af 10de Mai 1854. Der, hvor man har havt saadanne løse Vidnesbyrd, har man altsaa følt Trang til at komme bort derfra, og Forandringen er gennemført ved administrativ Foranstaltning; men hvorfor da søge her ved Lov at bortskaffe, hvad man andetsteds endelig er kommen til ad administrativ